

Î N C H E I E R E

22 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” SA, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Compania Internațională de Asigurări „Asito” SA către Brokerul de Asigurare-Reasigurare „Extra-Asig” SRL privind încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2012 prin care s-a respins apelul declarat de CIA „Asito” SA și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 29 mai 2012,

c o n s t a t ă

La 07 februarie 2012 Compania Internațională de Asigurări „Asito” SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Brokerul de Asigurare-Reasigurare „Extra-Asig” SRL privind încasarea sumei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 09.10.2008 CIA "Asito" SA a încheiat cu Brokerul de Asigurare-Reasigurare „Extra-Asig" SRL un contract de mandat, conform căruia pîrîtul urma în numele Companiei să încheie contracte de asigurare și încasarea primelor de asigurare pe contractele de asigurare încheiate.

Invocă reclamantul că, conform pct.5.4.3. al Contractului nr.83 din 09.10.2008 și acordului adițional din 01.04.2009, „Extra-Asig" SRL s-a obligat să achite primele de asigurare.

CIA "Asito" SA a regularizat trei cazuri de asigurare în baza polițelor de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto realizate de „Extra-Asig" SRL, dar a căror prime de asigurare nu au fost transferate pe contul CIA "Asito" SA, suma despăgubirilor de asigurare pe aceste cazuri constituind 104 104 lei.

Mai menționează reclamantul, că la 12.06.2009 „Extra-Asig" SRL a încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto cu „Opriola" SRL, indicînd autovehicolul Dacia Logan n/î C MF 018, care la 31.12.2009 a fost implicat în

accidentul rutier produs cu autovehiculul Mercedes 313 cu n/î C NI 409, vinovat de comiterea accidentului rutier fiind Bodrug Iulian, conducătorul autovehiculului Dacia Logan.

În baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, CIA "Asito" SA a despăgubit proprietarul autovehiculului deteriorat de model Mercedes 313 cu n/î C NI 409, implicat în accidentul rutier din 31.12.2009, suma de 52,757 lei.

Ulterior, la 17.06.2009 „Extra-Asig” SRL a încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto cu „Opriloa” SRL indicînd autovehiculul Dacia Logan cu n/î C LG 814, care la 06.07.2009 a fost implicat în accidentul rutier produs cu automobilul Mercedes 208 cu n/î C FP 519, vinovat de comiterea accidentului rutier fiind Glutniuc Alexandru-conducătorul autovehiculului Dacia Logan n/î C LG 814, care deținea contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

În baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto CIA "Asito" SA a despăgubit proprietarul autovehiculului deteriorat de model Mercedes 208 cu n/î C FP 519, implicat în accidentul rutier din 06.07.2009, suma de 45 065 lei.

La 23.10.2009 „Extra-Asig” SRL a încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto cu SRL "Transivo", indicînd autovehiculul de model Chevrolet Neo Kle 609.

La 29.07.2010 s-a produs accidentul rutier între autovehiculele Chevrolet Neo Kle 609 și VAZ 21063 cu n/î DB AD 864, vinovat de comiterea accidentului rutier fiind Gorei Victor, conducătorul autovehiculului Chevrolet Neo Kle 609, care deținea contract de asigurare obligatorie cu răspundere civilă auto la CIA "Asito" SA, din 23.10.2009.

În baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă CIA "Asito" SA a despăgubit proprietarul autovehiculului deteriorat de model VAZ 21063 cu n/î DB AD 864, implicat în accidentul rutier din 29.07.2010, suma de 6 282 lei.

Indică reclamantul că, la data de 20.12.2010, 28.01.2011 și 12.04.2011 a adresat pîrîtului reclamații cu privire la încasarea sumei de 104 104 lei, însă acestea au rămas fără răspuns.

Solicită, încasarea sumei de 104 104 lei cu titlu de despăgubire, precum și încasarea cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 3 123 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun.Chișinău din 29 mai 2012 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Împotriva hotărîrii primei instanțe, la 08 iunie 2012 CIA „Asito” SA a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2012 s-a respins apelul declarat de CIA „Asito” SA și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 29 mai 2012.

La 19 martie 2013 CIA „Asito” SA a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea dispozițiilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, fiind ignorate prevederile art. 668 Cod civil, care impun forța obligatorie a contractului.

Verificînd legalitatea hotărîrii contestate prin prizma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” SA urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” SA este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că

cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că atât prima instanță, cât și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, au pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Argumentele recursului declarat nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia ei în fapt.

Instanța de recurs menționează și faptul că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, deasemenea recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că atât prima instanță, cât și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” SA se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi